

NIEBACZNIK (1) *sb m*

A pl niebaczniki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

*Człowiek nie chcący się opamiętać: przedfię [dusza] iáko może przeŝtrzega tego plugáwego á ŝprofnego goŝpodarzá ŝwego/ [...] áby ŝie vznał/ áby ŝie obaczył w tey plugáwey ŝpráwie ŝwoiey. A coŝ gdy on ŝprofny nałog [...] ná ŝadney rádzie nie przeŝtánie onego więźniá ŝwego poćciwego/ który [...] ŝie iuŝ pewnie nádziewa s ciemnoŝci thych docŝeŝnych do ciemnoŝci wiecznych zá onym ŝrogim dekretom Pánŝkim iŝć/ kthory ná tákie niebáczniki obwołác dał *RejZwierc* 63.*

ASt